

עשר חידות לחג השבועות



חידות "מי אני?" מחורזות בתנ"ך
לחג השבועות

עומר פדור

אפשר להשתמש בחידות

שלא לצורך מסחרי

כמה דברים לפני שמתחילים...

• בתחילת החוברת מובאות **החידות**, ובהמשכה **הפתרונות**.

• שימו לב! החידות **אינן רק על בני אדם**, אלא על כל דבר העונה לשאלת "מי אני?". חשבו מחוץ לקופסה!

• נסו לגלות **את כל הרמזים** בחידות, אף אם אתם סבורים שגיליתם את הפתרון כבר בשורה הראשונה.

• הרמזים לחידות הם רק **מלשון הכתובים** – בלי פירושים ומדרשים.

אם קראתם את פסוקי התנ"ך, אתם אמורים להכיר אותם.

• מוזמנים לשלוח הערות והארות, הצעות והצהרות, טענות ומענות, או סתם מילים טובות,

אליי לטלפון: 0543076641, או לאימייל: omer.fedor@gmail.com.



• החידות התפרסמו לראשונה בקבוצת הווטסאפ "**מי אני?** – בתנ"ך", שבה עולות חידות שבועיות מרחבי התנ"ך למאות משתתפים. נהניתם מהחידות? הצטרפו לקבוצה דרך הברקוד ואתגרו את עצמכם פעמיים שבוע! לקבלת חידות שבועיות באימייל, שלחו בקשה לאימייל המצוין למעלה.

חג שבועות שמח!

עומר פדור

החידות מוקדשות לעילוי נשמת
סבינו וסבותינו היקרים והאהובים:

מאיר טיבור פדור בן בנימין ז"ל

רחל רוז'י פדור בת יוסף ז"ל

אלברט טליאס בן שלמה ז"ל

פרלה טליאס בת בן ציון ז"ל

סבן (אברהם) סלם ז"ל

צביה שרון בת אהרן ז"ל

רפאל חקוק בן יעקב ז"ל

ויקטוריה חקוק בת אליהו ז"ל

ולעילוי נשמת מורנו ורבנו האהוב

הרב **חיים מאיר דרוקמן** בן אברהם מרדכי זצ"ל

והרבנית **שרה חיה דרוקמן** בת יעקב נחום זצ"ל

חידה 1

לשני יהודים – קראתי בעלי,
הראשון נמחה – והשני גואלי.
מרת לב הסכימה – שאלך עמה,
כי התאמצתי – להצטרף לעמה.
עובד הבאתי – לבית הפרצי,
ואחד מצאצאי – התארח בארצי.

מי אני?

חידה 2

נשארת לבדי – בלי איש ומשפחה,
כי צאתי מארצי – לא זכתה להצלחה.
נסיתי לשלח – נכרית מלפני,
וכשראיתי מה הביאה – אורו פני.
בקשתי לה מנוח – ואפלו גאלה,
ומבנה שבחיקי – יצאה שושלת גדולה.

מי אני?

חידה 3

מקום משפני – בשממה גדולה,
וחרדה אחזתני – בארוע נפלא.
שני עושי נסים – אלי עלו,
והראשון ירד – כשאנשיו מעלו.
הקרב אלי – הסתכן בסקילה,
ולבסוף נתנה – אצלי מחילה.

מי אני?

חידה 4

אָנִי הָרֵאשׁוֹנָה – מֵתוֹךְ שְׁתֵּימָם,
וְכֹלֵת אִישׁ – שְׁפָלָה בֵּינֵתֵימָם.
גַּם אָנִי דִמְעָתִי – כְּמוֹ חֲבֵרְתִי,
אֵךְ לְצִמִּיחַת צָמַח – לֹא זָכִיתִי אָנִי,
שִׁבְתִּי לְאֱלֹהֵי – כְּפִי שֶׁבִקְשׁוֹנִי,
וּמֵאוֹתוֹ יוֹם וְהִלָּאָה – כְּלָם שְׁכַחוֹנִי.

מִי אָנִי?

חידה 5

שְׁמִי קֶצֶר – וְרַבִּים הֵם בְּנֵי,
אִישׁ קְדוֹשׁ וּמְנַהִיג – בָּא לְפָנַי.
מִלְאָכִי מְלֹךְ – דָּרְשׁוּ אֶת יְלָדִי,
וְאוֹתוֹ שִׁלַּחְתִּי – עִם חֲמוֹר וּגְדִי.
גַּם סָבִי – הָיָה אִישׁ מְכָר,
וּמִמֶּנִּי עוֹד יִצְמַח – מְנַהִיג יָקָר.

מִי אָנִי?

חידה 6

בְּרַכְתִּי עוֹבְדֵי – בְּבוֹאֵי מְעִירִי,
וְהִסְבֵּר מְלַמֵּד – קִבְּלֵתִי מִנְעָרִי.
מַעֲשֵׂה חֶסֶד – הִצַּעַתִּי לְאֱלֻמָּנָה,
שֶׁחֶסֶד גְּמֻלָּה – לְשִׁבָּה מִהַגּוֹלָה.
בְּחִצּוֹת הַלֵּילָה – אֲחִזְתִּנִּי חֲרָדָה,
וְגִאֲלֵתִי מִשְׁפָּחָה – כְּשֶׁנִּשְׁאַתִּי גְּלֻמוֹדָה.

מִי אָנִי?

חידה 7

להביאי בקש – לוֹכֵד המְצוּדָה,
לגְבֵעָה הנְמִצָּאת – לִיד יהוּדָה.
יוצא חֲלָצִיו – הַשְּׁלִים החֵלוּם,
וְנִדְעָתִי זָמִים – שֶׁל שְׁלֹה וְשָׁלוּם.
אֵד פְּלוּג וְחֲטָאִים – שֶׁהֶצְטָבְרוּ שָׁנִים,
סְלִקוּנִי מִהֶעוֹלָם – עִם אָבוֹת וּבָנִים.

מי אני?

חידה 8

אותי מגישים – לְבֵית אֱלֹהִים,
וְאֵת כָּל חֲבֵרִי – בֵּינְתִים מְשֻׁהִים.
לְאַחַר שְׁבִתוֹן – אוֹתִי מְרִימִים,
וּלְצַדִּי מְבִיאִים – כָּבֶשׂ תָּמִים.
מִיּוֹם הַגִּיעִי – מְצַפִּים וּמוֹנִים,
וּלְבִסוֹף מְבִיאִים – שְׁנֵי עֶשְׂרוֹנִים.

מי אני?

חידה 9

אלולא מהפכה – לא הייתי בעולם,
ונסיוני לקלל – נעצר ונבלם.
שלא להרגיזי – הזירו המתברכים,
ובקהלם לא אבוא – לנצח נצחים.
את מלפי שתק – איש רמאי ונוכל,
ולצאצא מבנותי – העולם מיחל.

מי אני?

חידה 10

שמי נגזר – מהימים שלפני,
וכלם מצפים – להגיע עדי.
ילדים ועבדים – בי שמחים,
ולבית האל – כלם הולכים.
כשמגיע זמני – לחמים מגשים,
וממני והלאה – ראשונים מקדשים.

מי אני?

פתרונות

חידה 1 – רות המואבייה

לשני יהודים – קראתי בעלי,
היו לה שני בעלים משבט יהודה.

הראשון נמחה – והשני גואלי.

הראשון – מחלון – מת.

השני – בועז – גאל אותה.

מרת לב הסכימה – שאלף עמה,

נעמי ("קראן לי מרא כי המר... לי").

כי התאמצתי – להצטרף לעמה.

"עמד עמי". "מתאמצת היא ללכת אתה".

עובד הבאתי – לבית הפרצי,

הולידה את עובד לבועז, שבא מבית פרץ.

ואחד מצאצאי – התארח בארצי.

דוד נינה מצא מקלט במואב בבורחו משאול.

חידה 2 – נעמי

נשארתי לבדי – בלי איש ומשפחה,

"ותשאר האשה משני ילדיה ומאשה".

כי צאתי מארצי – לא זכתה להצלחה.

יציאתם מיהודה למואב הסתיימה באבלות ועניות.

נסיתי לשלח – נכרית מלפני,

ניסתה לשדל את רות המואבייה לשוב לביתה.

וכשראיתי מה הביאה – אורו פני.

התרגשה לראות את התבואה שהביאה רות.

בקשתי לה מנוח – ואפלו גאלה,

"ותאמר לה נעמי חמותה בתי הלא אבקש לך

מנוח". בועז היה גואלם.

ומבנה שבחיקי – יצאה שושלת גדולה.

"ותשתהו בחיקה". יצאה ממנו שושלת המלוכה.

חידה 3 – הר סיני

מקום משפני – בשממה גדולה,

מדבר סיני.

וחרדה אחזתני – בארוע נפלא.

במתן תורה – "ויחרד כל הקר מאד".

שני עושי נסים – אלי עלו,

משה ואליהו.

והראשון ירד – כשאנשיו מעלו.

משה. "לך רד כי שחת עמך".

הקרב אלי – הסתכו בסקילה,

"לא תגע בו יד כי סקול יסקל".

ולבסוף נתנה – אצלי מחילה.

ה' מחל שם על חטא המרגלים.

חידה 4 – ערפה

אני הראשונה – מתוך שתיים,

רות ועורפה – כלותיה של נעמי.

וכלת איש – שפלה בינתיים.

אשת כליון, שכלה מן העולם במותו.

גם אני דמעתני – כמו חברתי,

בכתה כמו רות כשנפרדה מנעמי.

אף לצמיחת צמח – לא זכיתי אני,

רות המשיכה עם נעמי וזכתה שיצא ממנה צמח דוד,

ועורפה לא.

שבתי לאלהי – כפי שבקשוני,

נעמי ביקשה ממנה לשוב לביתה, והמשמעות היא:

"שבה במתך אל עמה ואל אלהיה".

ומאותו יום נהלצה – כלם שכחוני.

לא נזכרת יותר.

חידה 5 – ישי

שמי קצר – ורבים הם בני,
שמו קצר, והיו לו שמונה/שבעה בנים.
איש קדוש ומנהיג – בא לפני.
שמואל הנביא בא לביתו כדי למשוח את דוד למלך.
מלאכי מלך – דרשו את ילדי,
”וישלח שאל מלאכים אל ישי ויאמר שלחה אלי
את דוד בנד”.
ואותו שלחתי – עם חמור וגדי.
ויקח ישי חמור לחם... וגדי עזים אחד וישלח ביד
דוד בנו אל שאל.
גם סבי – היה איש מוכר,
”ובעז הוליד את עובד, ועבד הוליד את ישי”.
ומפני עוד יצמח – מנהיג קר.
”ויצא חטר מגזע ישי ונצר משרשיו יפרה” –
המשיח.

חידה 6 – בועז

ברכתי עובדי – בבואי מעירי,
בירך את הקוצרים בבואו מבית לחם.
והסבר מלמד – קבלתי מנערי.
נערו הסביר לו מי היא רות.
מעשה חסד – הצעתי לאלמנה,
הציע לרות לאסוף שיבולים בשדותיו.
שחסד גמלה – לשבה מהגולה.
גמלה חסדה עם נעמה השבה ממואב.
בחצות הלילה – אמתני חרדה,
”ויהי בחצי הלילה ויחרד האיש...”.
וגאלתי משפחה – כשנשאתי גלמודה.
גאל את משפחת אלימלך כשנשא את רות.

חידה 7 – בית המקדש

להביאי בקש – לוכד המצודה,
אחרי שלכד דוד את מצודת ציון,
ביקש לבנות את המקדש.
לגבעה הנמצאת – ליד יהודה.
על גבעת / הר המוריה, הסמוכה לנחלת יהודה.
יוצא חלציו – השלים החלום,
שלמה בנו בנה את המקדש.
וידעתי ימים – של שלנה ושלום.
היו למקדש ימים טובים.
אך פלוג וחסאים – שהצטברו שנים,
פילוג לשתי הממלכות וחסאי ישראל.
סקונוי מהעולם – עם אבות ובנים.
חורבן הבית עם חורבן ישראל.

חידה 8 – עומר התנופה

אותי מגישים – לבית אלוהים,
מביאים את העומר למקדש.
ואת כל חברי – בינתיים משהים.
”ולחם וקלי וכרמל לא תאכלו... עד הביאכם...”
לאחר שבתון – אותי מרימים,
”העמר... ממחרת השבת יניפנו”.
ולצדי מביאים – כפש תמים.
”ועשיתם ביום הניפקם את העמר כפש תמים...”
מיום הגיעי – מצפים ומונים,
”ויספרתם לכם... מיום הביאכם את עמר...”
ולבסוף מביאים – שני עשרונים.
”תביאו לחם תנופה שתים שני עשרונים”.

חידה 9 – העם המואבי

אלוֹלָא מִהִפְכָּה – לֹא הִיִּיתִי בְּעוֹלָם,

מוֹאֵב אֲבִי הָאוֹמָה נוֹלַד בְּעֻקְבוֹת הַפִּיכַת סְדוּם.

וְנִסְיוֹנִי לְקַלֵּל – נִעְצָר וְנִבְלָם.

מוֹאֵב נִיִּסָּה לְקַלֵּל אֶת יִשְׂרָאֵל בְּאִמְצָעוֹת בִּלְעָם, אֵךְ

נִכְשַׁל.

שְׁלֹא לְהַרְגִּיזִי – הִזְהָרוּ הַמִּתְבַּרְכִּים,

יִשְׂרָאֵל, שֶׁהַתְּבָרָכָה בְּזִכּוֹת מוֹאֵב, הוֹזְהָרוּ שֶׁלֹּא

לְהַתְּגַרֵּר בְּמוֹאֵב.

וּבְקִהְלָם לֹא אָבֹא – לְנִצַּח נִצָּחִים.

”לֹא יָבֵא עַמּוֹנִי וּמוֹאָבִי בְּקִהְלֵךְ ה'... עַד עוֹלָם”.

אֶת מַלְכֵי שִׁתְק – אִישׁ רַמְאִי וְנוֹכֵל,

אֶהוּד רִימָה אֶת עַגְלוֹן מֶלֶךְ מוֹאֵב כְּדִי לְהוֹרִגוֹ

וּלְצַאֲצֹא מִבְּנוֹתָי – הָעוֹלָם מִיַּחַל.

לְמִשִּׁיחַ מִבֵּן דוֹד, נִינָה שֶׁל רוֹת הַמוֹאֲבִיָּה.

חידה 10 – חג שבועות

שְׁמִי נִגְזָר – מִהַיָּמִים שְׁלֹפְנִי,

”תַּחֲלֵל לְסַפֵּר שְׁבַעַת שְׁבַעוֹת. וְעֲשִׂיתָ חַג שְׁבַעוֹת”.

וְכֻלְּכֶם מְצַפִּים – לְהַגִּיעַ עָדִי.

סוֹפְרִים בְּסִפִּירַת הָעוֹמֵר לְקִרְאֵת בּוֹאוֹ.

יְלָדִים וְעַבְדִּים – בֵּי שְׂמֵחִים,

”וְשָׂמַחְתָּ... אֶתְּךָ וּבְנֶדְךָ וּבְתֵדְךָ וְעַבְדְּךָ וְאִמְתְּךָ...”

וּלְבֵית הָאֵל – כָּלֶם הוֹלְכִים.

עוֹלִים לְרַגְלֵי לְבֵית הַמִּקְדָּשׁ.

כְּשֶׁמִּגִּיעַ זְמַנִּי – לְחַמֵּם מְגֹשִׁים,

”תְּבִיאוּ לֶחֶם תְּנוּפָה שְׁתִּים שְׁנֵי עֶשְׂרִינָיִם...”

וּמִמֶּנִּי וְהִלָּאָה – רֵאשׁוֹנִים מְקַדְּשִׁים.

”וְחַג שְׁבַעַת תַּעֲשֶׂה לָךְ בְּכוֹרֵי קִצִּיר חֲטִיִּם”.